

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 K 000054 05 K
Zenica, 08.10.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudije Maličbegović Enesa, kao predsjednika vijeća, sudije Ljevaković Rame, kao člana vijeća i sudija porotnika Muratović Fehima, Čerim Mugdima, Bašić Zijada, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Telalović Jele, u krivičnom predmetu protiv optuženog L.M., zbog krivičnog djela teški slučajevi razbojničke krađe i razbojništva iz člana 277. stav 1. u vezi sa članom 276. i članom 23. ranijeg KZ FBiH („Sl. Novine FBiH“, broj: 44/98), povodom optužnice Kantonalnog tužilaštva u Zenici broj: Kt-12/02 od 31.05.2002. godine, izmjenjene dana, 10.09.2002. godine, nakon održanog usmenog, javnog i glavnog pretresa, u prisustvu optuženog i njegovog branioca po službenoj dužnosti, Spahić Seana, advokata iz Zenice, a u odsutnosti tužioca Kadrić Jasmina, je dana, 08.10.2025. godine, donio i javno objavio, sljedeću:

P R E S U D U

Optuženi L. M., sin F. i majke S., djevojačko A., rođen godine u B., gdje je i nastanjen, ..., te u Z., ..., na adresi ..., po zanimanju konobar, završio srednju ugostiteljsku školu, živi u vanbračnoj zajednici, bez djece, bez zaposlenja,

Na osnovu člana 345. tačka 3. ranijeg ZKP FBiH, („Sl. Novine FBiH“ broj: 44/98)

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Dana 28.01.2002.godine, oko 14,10 sati, u Kraševu, na području Općine Tešanj, zajednički i dogovoreno sa Z. A. i Č. A., u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi po prethodnom planu i dogovoru došli ukradenim putničkim motornim vozilom marke VW, tipa „Posat,“ reg.broja ..., vlasništvo Đ. S. iz T. i putničkim motornim vozilom marke „Audi,“ registraskog broja ..., vlasništvo Đ. Z. iz Nj., pa L. M. i Z. A., ušli u prostoriju isturenog šaltera Filijale Raiffeisen Banke Tešanj i stali na mjesto gdje se nalazi kursna lista i sto za klijente, ubrzo zatim izvadili pištolje nepoznate marke i kalibra i uperili prema S. I., H.F., S. N., H.Dž. i P. A., Z. A. naredio im da svi legnu na pod, što su ovi i učinili, a L. M. obišao kancelarijski radni sto i iz vitrine i dvije ladice od stola uzeo gotovog novca u iznosu od 69.906,54 KM, 302.181,26 DM, 2.000 ATS, 6.950,00 CHF, 2.046,00 USD i 151.915,00 Eura, u ukupnom iznosu od 683.327,96 KM, a Z. A. im naredio da ne ustaju narednih 2-5 minute i ako neko ustane i pojavi se na vratima pucat će iz automatskog oružja, zatim izašli iz prostorije isturenog šaltera Filijale Raiffeisen banke Tešanj, gdje ih je u putničkom motornom vozilu marke Posat

čekao Č. A., zatim su se sva trojica udaljili do parkinga ispred „VF“ gdje su prešli u putničko vozilo marke Audi i udaljili se u nepoznatom pravcu, na koji način su L. M., Z. A. i Č. A., upotrebom oružja i ozbiljne prijetnje oduzeli novac u iznosu od 683.327,96 KM i oštetili Filijalu Raiffeisen Banke Tešanj za navedeni iznos,

čime da bi optuženi L. M. počinio krivično djelo teški slučajevi razbojničke krađe i razbojništva iz člana 277. stav.1. u vezi sa članom 23. ranijeg Krivičnog zakona FBiH, („Sl.novine FBiH“, br.43/98).

Na osnovu člana 92. ranijeg ZKP FBiH, troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Na osnovu člana 101. stav 3. ranijeg ZKP FBiH oštećena Raiffeisen banka Sarajevo, Filijala Tešanj se sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućuje na parnični postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo Zenica je optužnicom broj: KT-12/02 od 31.05.2002. godine optužilo L.M. i Z. A. da su počinili krivično djelo teški slučajevi razbojničke krađe i razbojništva iz člana 277. stav 1. u vezi sa članom 276. i članom 23. KZ FBiH.

Navedena optužnica je izmjenjena dana, 10.09.2002. godine, a na način kako je to navedeno u presudi ovog suda, broj: 38/02 od 10.09.2002. godine.

Presudom Kantonalnog suda u Zenici broj: K-38/02 od 10.09.2002. godine optuženi L. M. i Z. A. su oslobođeni od optužbe, a na osnovu člana 345. tačka 3. ranijeg ZKP FBiH.

Povodom žalbe Kantonalnog tužilaštva Zenica Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine je ukinuo naprijed navedenu presudu rješenjem broj: Kž-565/02 od 30.03.2005. godine, te predmet vratio na ponovno suđenje.

S obzirom da se optuženi L. M. nije odazvao na ponovljeni pretres, ovaj sud je donio rješenje o određivanju pritvora pod brojem: 04 0 K 000054 11 Kv od 09.02.2011. godine, te je prema istom, kao i prema optuženom Z. A. izdata naredba za raspisivanje potjernice.

Dana, 08.09.2025. godine prema optuženom L. M. sproveden je postupak ekstradicije od strane Republike Srbije na graničnom prelazu Rača, te je prema istom određen pritvor u trajanju od mjesec dana, počev od 08.09.2025. pa do 08.10.2025. godine.

U odnosu na optuženog Z. A. razdvojen je krivični postupak jer isti još uvijek nije dostupan organima gonjenja.

Optuženi L. M. je u toku ponovljenog glavnog pretresa ostao kod ranije date odbrane. Isti negira izvršenje krivičnog djela. Naveo je da je tačno da je 28.01.2002.godine u ranim jutarnjim satima , na graničnom prelazu Srpski Brod ušao u Bosnu i Hercegovinu. Glavni razlog njegovog dolaska u Bosnu i Hercegovinu je bio taj što je na dva dana prije ovog puta dobio poruku da se jedna njegova prijateljica sa kojom je jedno vrijeme izgubio kontakt , nalazila u kabareu „Vila“ , te da ne želi više tu raditi. Dobio je informaciju da ona između 8 i 10 sati izlazi do tržnog centra, te je imao namjeru da je odvede i pomogne joj. Dogovorio se

sa Z.A.da krenu njegovim kolima Audi -A4 , a sa njima je krenuo i njegov prijatelj Č. A. Kada su došli ispred kabarea „Vila“, a bilo je između 8 i 9 sati ujutro, vidio je da bar nije aktivan i da nema nikoga. Tada je posumnjao da se poruka odnosila na večernje sate između 8 i 10, odnosno između 20 i 22 sata. Odlučio da produže do prvog trgovinskog centra pa su došli do Kraševa, gdje se nalazi trgovinski centar „VF“. Dolaskom u Kraševo, negdje oko 8,30 sati, ugledao je neku banku sa oznakama „kao češljevi“ gdje je htio da zamjeni novčanicu od 200 franaka . Izašao je iz automobila, a A. je kolima ušao prema banci ali nije mogao prići do banke zbog kamiona, te se pomjerio do autobusnog stajališta . Kada je ušao u prostorije banke vidio je da se radi o jednoj prostoriji, u kojoj je četiri do pet muškaraca čekalo na red. U banci nije bio pravi pult nego kancelarijski sto. Jedna žena je sjedila za kompjuterom, a muškarac je stajao pored nje. Izvadio je novčanicu od 200 CRF i držao je u ruci sa namjerom da zamjeni taj novac za domaću valutu. Neko vrijeme je čekao, možda dvije do tri minute, a onda je zaključio da se red ne pomjera, da će dugo čekati, pa se okrenuo i izašao. Nakon toga sačekao je A. , ušao u auto i otišli su do tržnog centra „WF“, gdje su parkirali vozilo. Sva trojica su izašli iz auta , parkirali auto ispred trgovinskog centra, sjeli u restoran. U prizemlju u nekoj mjenjačnici je ipak zamjenio samo 20 DM, jer se nije namjeravao tu zadržavati. Nakon toga je otišao na gornji sprat trgovinskog centra i vidio da nema njegove prijateljice. Kritične prilike je na sebi imao bez pantalone od džinsa, plitke cipele crne boje, kožne sa aplikacijom od bez kože u obliku slova V obrnuto okrenutog, crnu jaknu marke „Bogner“, a na glavi nije imao nikakvu kapu jer je nikad ne nosi. Nakon tržnog centra „VF“ produžili su u tržni centar „Zovko“ koje je udaljeno od tog mjesta oko 20-30 km. I ovaj tržni centar je obišao, i kako nije našao svoju prijateljicu, konačno je shvatio daje pogriješio termin , da se poruka odnosila na večernje sate, te su odlučili da se ne zadržavaju i da se vrate u Zagreb ponovo preko Doboja na Srpski Brod. Prilikom povratka, na granici pri izlasku iz BiH, sjeća se daje bio zastoj zbog nekog kamiona, da su ih pustili preko granice i mimo tog kamiona i da je to bilo nešto iza 11 sati. Misli da im tom prilikom nisu pogledali dokumente ali da jesu na hrvatskoj strani. Oko 100 km poslije Slavonskog Broda, negdje oko 13 sati su se fotografisali , a sjeća se da su pri ulasku na auto cestu dobili karticu za plaćanje putarine kao i pri izlasku sa ceste pred Zagrebom da je Z. A. platio putarinu. Z. A. ga je istim vozilom odvezao kući, gdje je stigao prije 15 sati. Ušao je u svoju kuću i vidio je svog susjeda N. kojem je mahnuo. U autu, na povratku za Zagreb, se sa Z. A. dogovorio da se sutra ponovo vrate u Bosnu s obzirom daje shvatio da se poruka odnosila na večernje sate., tako da su njih dvojica 29.1.2002. godine oko 16 sati, istim vozilom ponovo krenuli za Bosnu. Na istom graničnom prelazu su ušli u BiH oko 20 sati. U blizini granice su stali kod prodavača muzičkih kaseta i CD-a, gdje su kupili jednu kasetu narodne muzike i jedan CD , a 5 do 6 km nakon ovog mjesta su zaustavljeni zbog radarske kontrole. Tu su uhapšeni i predati u Policijsku upravu Tešanj. Prilikom oba prelaska granice i 28.1. i 29.1.02. godine koristio je putnu ispravu BiH .

Presudom ovog suda broj: K-38/02 od 10.09.2002. godine optuženi je oslobođen je od optužbe, a u Pritvoru u KPZ ZT Zenica je bio oko 9 mjeseci.

Optuženi navodi da se nije odazvao po pozivu ovog suda nakon ukidanja presude jer mu je prethodni branilac rekao da je suđenje odgođeno i da ne treba dolaziti. Izjavio je da je tačno da je mijenjao svoje ime i prezime, ali to nije činio zbog izbjegavanja ovog postupka, već zbog drugih stvari, a koje su se odnosile na njegov biznis, kao i na odnos sa suprugom, a izmjene imena i prezimena su bile u skladu sa zakonom.

Na ponovljenom glavnom pretresu uz saglasnost stranaka, odnosno tužioca, branioca i optuženog, preuzeti su svi ranije provedeni dokazi. Pročitani su iskazi svjedoka S. I., sa prethodnog glavnog pretresa, kao i zapisnik broj: Ki-2/02 od 13.02.2002. godine,

iskaz svjedokinje H. F. s prethodnog glavnog pretresa, kao i iskaz iz istrage broj: Ki-2/02 od 13.02.2002. godine, iskaz svjedoka P. A. s prethodnog pretresa, kao i iz istrage broj Ki-2/02 od 13.02.2002. godine, iskaz svjedoka J. M. sa prethodnog pretresa kao i iz istrage broj Ki-2/02 od 26.02.2002. godine, iskaz svjedoka I. T. sa prethodnog pretresa, kao i iz istrage broj Ki-2/02 od 14.2.2002. godine, iskaz svjedoka A. S., s prethodnog glavnog pretresa i iz istrage broj Ki-2/02 od 14.02.2002. godine, iskaz svjedoka H. S. sa prethodnog glavnog pretresa, kao i iz istrage Ki-2/02 od 14.2.2002. godine, iskaz svjedoka S. H. iz prethodnog pretresa, kao i iz istrage Ki-2/02 od 14.02.2002. godine, iskaz svjedoka Ž. N. s prethodnog pretresa, kao i iz istrage broj Ki-2/02 od 26.02.2002. godine, iskaz svjedokinje G. G. sa prethodnog pretresa i iz istrage broj Ki-2/02 od 14.02.2002. godine, iskaz svjedokinje S. N. iz prethodnog postupka i iz istrage broj Ki-2/02 od 13.02.2002. godine, iskaz svjedoka H. Dž. iz prethodnog pretresa i iz istrage broj Ki-2/02 od 28.02.2002. godine i od 05.04.2002. godine, iskaz svjedoka T. R. iz prethodnog postupka i iz istrage broj Ki-2/02 od 10.05.2002. godine.

Na glavnom pretresu pročitao je iskaz punomoćnice oštećene Č. E., kao i iskaz vještaka P. M. (iskazi sa ranijeg glavnog pretresa).

Izvršen je uvid u:

- u daktiloskopsko vještačenje broj: 12/99-4-04-6-60 od 04.03.2002. godine.
- u vještačenje tragova zemlje broj: 12/9-1-04-5-940 od 21.02.2002. godine.
- u nalaz i mišljenje daktiloskopskog vještačenja broj: 08-03/2-4-04-6-341-4/02 od 11.02.2002. godine.
- u ispitivanje tragova biološkog porijekla, biološko vještačenje broj: 08-03/2-4-04-6-339-1/02 od 06.02.2002. godine.
- u potvrde o privremenom oduzimanju predmeta broj: 08-12/2-2-11/02 od 31.01.2002. godine.
- u ispitivanje brave za paljenje bosch brave putničkog motornog vozila broj: 08-03/2-4-04-6/02 od 31.01.2002. godine.
- u zapisnik o uviđaju broj: Kri-10/02 od 28.01.2002. godine.
- u zapisnik o prepoznavanju broj: Kri-10/2002 od 30.01.2002. godine.
- u zapisnik o prepoznavanju lica broj: Kri-10/2002 od 30.01.2002. godine svjedokinje S. N., fotorobot.
- u fotodokumentaciju broj: 11-02/5-233-38/02 od 12.02.2002. godine.
- u zapisnik o utvrđivanju manjka nestalog novca od 28.01.2002. godine, sa pologom efektivnog novca.
- u imovinsko-pravni zahtjev od 18.07.2002. godine.
- u karton ličnih karata sa prijavom, odnosno odjavom prebivališta.
- u dopis broj: 08-03/2-1-04-2-791-6/02 od 09.09.2002. godine,
- u zelenu knjižicu za pse broj: 305024,
- u potvrdu o vlasništvu psa Ž. N.,
- u medicinski karton od 28.01.2002. godine
- izvještaj o kriminalističko – tehničkom pregledu Audija sa fotodokumentacijom broj 233,
- potvrda broj: 08-1228-02 od 30.01.2002. godine,
- potvrda od 29.01.2002. godine,
- zapisnik o primopredaji predmeta MUP ZDK broj: 310/02 od 01.02.2002. godine,

- dopis MUP-a Zenica broj 08-03/2-1-04-2-791-6/02 od 09.09.2002. godine sa priložima.
- verbalna nota Ministarstva službe Ministarstva vanjskih poslova Savezne Republike Njemačke broj GZ 506-531.00/6330BiH od 15.06.2002. godine
- punomoć Đ.Z. iz Šibenika za Z. A. i upravljanje vozilom „audi“
- potvrda o predaji lica lišenog slobode L. M. MUP RS Doboj broj 013/02 od 30.01.2002. godine,
- zapisnik o ispitivanju broj Ki-2/02 od 04.02.2002. godine,
- akt Kantonalnog suda u Zenici, broj: Ki-2/02 od 23.05.2002. godine,
- akt Kantonalnog tužilaštva Zenica, broj Kt-12/02 od 25.07.2002. godine,
- akt MUP-a Republike Hrvatske, Policijska uprava Šibensko-kninska, Odjel kriminalističke policije broj 511-113-0449/02 ŽKLJB od 31.01.2002. godine,
- akt MUP-a Republike Srpske, Centar javne bezbjednosti broj 11/02-4-250-71/02 od 04.02.2002. godine,
- naredba Kantonalnog suda u Zenici, broj: Kri-10/02 od 30.01.2002. godine,
- naredba za pretresanje Kantonalnog suda u Zenici, broj: K-38/02 od 23.07.2002. godine,
- akt Interpola Sarajevo, broj: IPI-OK-502/02-11 od 31.01.2002. godine i od 23.02.2002. godine,
- akt policije Brčko Distrikta, broj 14.09-04.3-957/13 od 11.04.2013. godine,
- zapisnici broj: Ki-2/02 od 19.04.2002. i od 04.02.2002. godine,
- službena zabilješka PU Tešanj od 28.01.2002. godine, broj 08-121-1-312/02,
- potvrda PU Tešanj broj 08-12/2-/02 od 31.01.2002. godine,
- zapisnik o saslušanju svjedoka Ž. N. broj Ki -2/02 od 26.02.2002. godine sa internacionalnim certifikatom za vakcinaciju pasa/cuka broj 305024 sa pripadajućim kartonima,
- Fotografija snimljenu od strane novinara „Zenicabloga“,
- otpusno pismo Kliničke bolnice „Sveti Duh“ Zagreb, na ime M. M. i povijest bolesti na ime M. M.
- informacija uposlenika Službe osiguranja KPZ Zenica, T. R. od 01.03.2002. godine sa prilogom-pismom
- fotodokumentacija broj 08-03/2-4-2-1202 od 30.01.2002. godine,
- fotodokumentacija MUP Zenica pregled pmv Pasata broj 08-3/2-4-2-13/02 od 3.01.2002. godine,
- fotodokumentacija pregled pmv Audi A4 broj 08-32-4-2-14/02 od 01.02.2002. godine,
- crtež lica mjesta broj 08-3/2-4-2-11/02 od 28.01.2002. godine,
- fotodokumentacija pregleda pmv Audi broj 08-3/2-4-2-17/02 od 01.02.2002. godine,
- fotodokumentacija portirnice distributivnog centra Kraševo, broj 08-3/2-4-2-18/02 od 01.02.2002. godine,
- fotodokumentacija prepoznavanja od strane H. Dž., broj 08-03/2-4-2-88/02 od 11.04.2002. godine,
- Zapisnik o prepoznavanju svjedoka H. Dž., broj: 08-032-4-2-89/02 od 11.04.2002. godine,

- nalaz vještačenja tragova biološkog porijekla FUP-a broj 10-15/3-04-5-2824/12 od 25.06.2012. godine,
- presuda Kantonalnog suda u Zenici, broj: 04 0 K 000656 09 K od 15.10.2012. godine, protiv Č. A.,
- presuda Vrhovnog suda FBiH, broj 04 0 K 000656 12 Kž od 20.03.2014. godine,
- daktiloskopsko vještačenje tragova Č. A. broj 08-03/3-6-04-22722-31/2 od 30.05.2012. godine.
- izvod iz kaznene evidencije Policije Brčko Distrikta broj: 14.02-04.2-72041/25 od 30.09.2025. godine za optuženog L. M.,
- uvjerenje iz KE Ministarstvo pravosuđa RH Odjel za kaznene evidencije Klasa 740-02/25-03/348009 od 02.10.2025. godine za optuženog A. Z. i isti broj 740-02/25-03/348005 za L. M.,
- Službene zabilješka SJB Teslić, broj 11-03/02-9/02 od 25.01.2002. godine,
- službena zabilješka Kantonalnog suda u Zenici broj Kri-10/02 od 31.01.2002. godine, rješenje Kantonalnog suda u Zenici broj K.38/02 od 10.09.2002. godine.

Svjedok S.I. , blagajnik —likvidator u „ Raiffeisen“ banci D.D. Sarajevo Filijala Tešanj je dana 28.01.02.godine bio na svom redovnom poslu u poslovnicu u Kraševu. Taj dan je iz Filijale u Tešnju donio određenu količinu gotovog novca i to oko 220.000 eura , 50.000 KM , i nešto oko 2.000 DM. Dio novca stavio je u ladice a dio sa njegove desne strane u ormar. Krupne novčanice je stavio u kutiju od UV lampe. U to vrijeme , u prostoriji isturenog šaltera u Kraševu nije postojala kasa. U tom periodu se vršila konverzija DM u eure , bila je vanredna situacija vezana za konverziju , pa se u tim danima dešavalo da se dnevno zamjeni i po 500700 hiljada , pa i do 1.000.000 eura. Zbog toga su tih dana morali imati 200.000, 300.000, a nekada i 400.000 eura , a tu veću količinu su obezbjeđivali kada su imali najave za zamjenu. Tog dana oko podne , pozvao je telefonom direktoricu i zatražio da donese još eura jer je, s obzirom na iskustva iz prethodnih dana, procijenio da će im trebati još eura za konverziju. U vrijeme kada je zatražio još novca, kod sebe je imao oko 60.000 eura, a radno vrijeme je bilo do 15,30 sati., tako daje direktorica oko 13,30 sati iz filijale donijela još 100.000 eura. Negdje oko 14 sati je radio sa strankom G. G., koja je htjela da izvrši konverziju 10.000 DM i da ih zamjeni u eure. Kako je jedna novčanica od 500 DM bila oštećena, rekao je da tu novčanicu ne može primiti, napravio je specifikaciju za preostalih 9.500 DM, a stranka je sa novčanicom od 500 DM izašla ispred banke, da se konsultuje sa mužem. Upravo u vrijeme kada je razgovarao sa ovom strankom, u banku su ušla dvojica muškaraca , međjutim, na njih nije obraćao pažnju. U banci su u tom momentu bili još H. F., takodje radnica banke i direktorica S.N. U banci se nalazila još jedna stranka H.Dž. U jednom momentu je čuo kada je direktorica S.N. glasno rekla :“Gdje ste vi krenuli“. Tada je podigao pogled i vidio da je jedan od tih muškaraca krenuo prema direktorici, nekako je „nasrnuo“ na nju, odnosno unio se u nju i počeo je gurati, a to lice nije imalo pištolj. Između njega i H. F. je bio taj drugi muškarac, koji je imao pištolj i koji im je naredio da legnu., što su i učinili. Svi su na komandu legli, a pored svoje glave je vidio direktoricine noge. Napadač koji je krenuo na direktoricu , bez pištolja , je kupio novac . Upamtio ga je tako što zna da je bio nižeg rasta , odjeven u tamniju jaknu, a lice mu nije vidio. Bio je visine oko 165 — 170 cm , svjetlije puti i tamnije kose . Onaj drugi , koji je imao pištolj i stajao ispred njega , bio je visine oko 180 cm, (na glavnom pretresu je izjavio 170 cm), kratko ošišan, mršaviji, po njegovoj procjeni star oko 25 godina , svjetlije kose svijetlo smeđe možda i svijetlije od toga. Imao je na sebi jaknu tamnije boje , sportsku , srednje dužine ,ni kratka ni duga, s tim što je šaka u kojoj je bio pištolj jednim dijelom bila prekrivena rukavom jakne. Na glavnom pretresu je ostao kod izjave da muje kosa bila smeđa, nešto

svjetlija od njegove. Upoređujući kosu napadača sa kosom 11-okrivljenog, na glavnom pretresu je izjavio da je kosa napadača bila za nijansu svjetlija, te za razliku od 11-okrivljenog, bila je veoma kratka, pa se vidjelo tjeme, a daje kosa 11-okrivljenog sada dugačka. Ni jedan od napadača nije pitao gdje je novac, niti im je naredjivao da im daju novac. Napadač koji je vadio novac i trpao ga u torbu nije ništa

govorio. U jednom momentu je u banku ušao P. E., čuo je kada je u jednom momentu povikao nešto kao «šta ti je», ili «šta me udaraš», nije se mogao tačno sjetiti, pa je zaključio daje dobio udarac, i njemu je naredjeno da legne. U jednom momentu je osjetio udarac staklenog dijela ormarića po nozi, pa je zaključio da je napadač koji je vadio novac otvorio i taj stakleni ormarić. Sve je ovo trajalo oko 2-3 minute, nakon čega iz banke prvo je izašao onaj što je kupio novac, a nakon pola minute izašao je i drugi koji im je rekao da ostanu ležati, da vani ima automatsko oružje, rekao je da ne ustaju dvije minute a zatim pet minuta po njihovom odlasku. Kritične prilike je bio u strahu i čitavo vrijeme je razmišljao šta će se sa njima desiti kada napadači pokažu novac. Par sekundi nakon odlaska napadača svi su ostali ležati, a zatim su ustali i vidjeli su crveni „Pasat“ kako odlazi, te je direktorica pozvala policiju. Kasnije kada je ustao, vidio je i J. M., koji je u međuvremenu ušao i natjeran da legne. Svjedok je mišljenja da napadači nisu imali rukavice na rukama.

Svjedok H. F. je bila prisutna u banci kritičnog dana, zaposlena kao blagajnik-likvidator. U vrijeme pljačke, obradnjivala je klijenta H. Dž. Neposredno prije toga je direktorica donijela još novca u eurima. Zatim je zamolila direktoricu da joj nešto pokaže na kompjuteru oko transakcije oročenja, pa je direktorica prišla do nje i stala joj sa lijeve strane. U tom trenutku je vidjela kako ispred nje prolazi neki čovjek pa je pomislila da ide za direktoricom, podigla glavu i vidjela pištolj u ruci tog čovjeka, a istovremeno drugi čovjek je počeo vikati da svi legnu i da je pljačka, nakon čega su obadvije legle. U jednom momentu je čula daje neko onome što je skupljao novac rekao „požuri H.“. Ocijenila je da napadač koji je govorio ima naglasak kao ljudi u našem kraju. Pljačka je trajala oko dvije minute, a zatim im je napadač rekao da ne ustaju dvije minute i pet minuta navodeći da imaju automatsku pušku ili snajper, da ne rizikuju živote. Ova svjedokinja nije vidjela lice ni jednog napadača, a to objašnjava pozicijom kako je sjedila. Nije se mogla izjasniti ni da li je 1-okrivljeni to jutro eventualno dolazio u banku, navodeći daje tada bila vanredna situacija, bile su velike gužve, jako mnogo ljudi je dolazilo. Objasnila je da je uobičajeno bilo da traže da se iz filijale donesu euri u situacijama kada nisu imali dovoljno eura. Ne sjeća se da li je taj dan bila najavljena veća konverzija novca. Nije u mogućnosti bila prepoznati napadače, pa ni po glasovima.

Svjedok P. A., zaposlen kao konobar u susjednom ugostiteljskom objektu u blizini prostorija banke u Kraševu, je kritičnog dana htio rasiti novac, pa je dolazio u banku ali u banci je bila gužva. Zato je odustao pa je ponovo navratio nakon desetak minuta. Čim je ušao u banku, vidio je nekog čovjeka kako stoji s desne strane vrata, koji mu je rekao: „Uđi“. Kada je ušao, vidio je drugog čovjeka za stolom, polunagnut, pred njim neka crna torba koju zatvara. U tom momentu ga je nešto sa ledja udarilo u predjelu vrata, te se okrenuo tom čovjeku kod vrata i rekao mu: „Šta ti je“, a on mu je prislonio pištolj na vrat i rekao mu: „Lezi dolje, pljačka“, te je legao na pod. Uspio je da zapazi da se radi o osobama starim od 30- 40 godina, obojica su imali neke crne jakne, ovaj sa pištoljem kod vrata je imao dužu jaknu nego onaj drugi. U tom momentu je u banku ušao još jedan građanin — M. J., te su i njega natjerali da legne. Iz banke je prvo izašao napadač koji je uzimao novac, a zatim je izašao i ovaj koji mu je zaprijetio pištoljem, i još je rekao da niko ne ustaje pet minuta. Kada su izašli, svi su se polako pridigli, direktorica je krenula prema telefonu, a on je počeo da viče ljudima da zaustave napadače, da je pljačka banke, te je primijetio automobil marke „Passat“ karavan, boja trule višnje. Čim su ušli u vozilo, otišli su u pravcu Tešnja, a on je uspio da zapamti i upiše registarske oznake.

Ništa neobično nije primijetio u naglasku napadača koji je govorio, nije uspio zapamtiti lice čovjeka sa pištoljem, pa čak nije siguran da li ga mu je uopšte vidio. Svjedok J. M. je kritičnog dana oko 14 sati krenuo u prostorije „Raiffeisen“ banke, namjeravajući da izvrši uplatu rate za kredit. Ispred banke je zapazio nepoznatu žensku osobu kako bježi od ulaznih vrata banke, prilazi crvenom automobilu marke „Opel kadet“ , i kako kaže: „pljačkaju banku“. Kada je prišao ona je te riječi ponovila, a kad je pitao kako može u to biti sigurna, rekla je da možda i nije, da se njoj možda i učinilo. U tom momentu je vidio da konobar iz obližnjeg kafića ulazi u prostorije banke i veoma kratko po njegovom ulasku je vidio kako iz banke izlazi jedna muška osoba obučena u crnu jaknu od šušlavog materijala, sa dječijom crnom vunenom kapicom na glavi. Primijetio je da mu je jakna zakopčana, glava uvučena među ramena, da preko ramena nosi torbu crne boje, a u lijevoj ruci da drži bančin nalog žute boje, desnu ruku je držao u džepu i kretao se nešto žustrim korakom. Lice ovog čovjeka nije vidio, jer je pažnju obraćao na gospođu s kojom je razgovarao. Zatim je ušao u banku i odmah desno od ulaznih vrata je vidio muškarca obučenog u crno, okrenutog licem prema službenicima banke, sa crnom kapom na glavi i vidio je da ispod jakne drži pištolj. Ovo lice mu je reklo: „Uđi, uđi“, a tek onda je primijetio pištolj, pa mu je to lice naredilo da legne. Prije nego što je legao ,zapazio je da na podu leži nekoliko osoba, kao i direktoricu koja je čučala na prostoru iza radnog stola. Kada je legao taj isti čovjek im je naredio da se niko ne pomjera narednih pet minuta, spomenuo je pušku, te je nakon tih riječi napustio banku. Uspio je da vidi da se ova osoba udaljava, a zatim ulazi u automobil marke „Passat“ boje trule višnje, te se potrudio da zapamti registarske oznake. Direktorica je bila zbunjena , te ih je pitala koji je broj policije. U izgovoru ove osobe nije zapazio ništa neobično. Vidio je samo lijevi dio njegovog lica, te je zapazio da je taj dio lica bio mladolik ili dobro izbrijan i rumen. Kako je vidio to lice iz profila, misli da je taj čovjek imao mali špicast nos. U pogledu visine, primijetio je daje osoba viša od njega a on je visok 185 cm. U pogledu druge osobe koja je nosila torbu, i koju je vidio ovlaš, ona je niža odnosno izjasnio se da je moguće da je niža od njega ili tu negdje po visini.

Svjedok I. T., koji inače radi u blizini na naplati usluga carinskog terminala, je negdje oko 13,30 sati došao na posao. Zapazio je pokraj same banke parkiran automobil „Kadet“ boje trule višnje, te da u njemu sjedi muškarac, a da žena sa djetetom stoji pored auta. Prišao je bliže da ih upozori da se tu ne parkiraju, a u tom trenutku u blizini je bio i M. J. Čuo je kako ova žena M. govori da je unutra u banci pljačka, nakon čega je M. ušao u banku . Nakon toga iz banke je izašao jedan mladić koji je imao na glavi kačket, gornji dio odjeće mu je bio crne boje, a na donjem dijelu tijela imao je pantalone od trenerke tamno plave boje sa žutom trakom uzduž nogavice. Svjedok mu nije vidio lice, pa nije mogao procijeniti kojih je godina, ali po njegovoj ocjeni visok je do 185 cm i težak između 90 i 100 kg. Tada je vidio i vozilo marke „Passat“ da je bilo ispred kapije .Nije vidio da li je to vozilo tu stajalo ili je došlo, ali je vidio da je taj čovjek ušao u vozilo. Zapisao je registarske tablice tog vozila „Passat“ koje glase : ... , a tu se onda pojavio i H. S. koji je ranije zapisao broj ovog vozila i ispostavilo se da se radi o istim tablicama.

Svjedok A. S., zaposlen u DC Kraševu na prijemu vozila u terminal, je kritičnog dana bio na svom radnom mjestu. Njegov kolega H. S. mu je rekao da zapiše registarski broj, a to je bio broj Objasnio mu je da se radi o nekom automobilu „Audi“ crne boje, koji mu je bio sumnjiv zbog načina kretanja, neka lica su izlazila, ulazila u taj automobil, a zajedno lice mu je rekao da je ulazilo u banku. Skrenuo mu je pažnju na to lice pa je vidio da se radi o muškarcu visokom oko 175 cm , koji je imao crnu jaknu i svijetle žute pantalone. Tog čovjeka je vidio kako ulazi u vozilo „Audi“ .Osim toga, H. S. mu je skrenuo pažnju i rekao da mu je sumnjivo vozilo „Passat karavan“ boje trule višnje, koje je vidio da je stajalo na parkiralištu DC, pa je

zapisao i njegove registarske boje na zidu portirnice, i taj broj je ... Ove registarske oznake je zabilježio u jutarnjim satima, možda oko pola devet, a oko 11 sati je razgovarao sa radnikom banke I. i rekao mu da su primijećena neka dva sumnjiva automobila i da malo pripazi. Nakon izvjesnog vremena isti «Pasat» je vidio kako ulazi u parkiralište DC- a, to je moglo biti oko 10 sati odnosno prije razgovora sa I. To vozilo „Passat“ je vidio u ranim jutarnjim satima, stakla su bila zamagljena, te je bilo očigledno da su unutra dugo sjedili. Taj „Passat“ je odlazio pa se vraćao na isto mjesto dva ili tri puta, a moglo je biti oko 10 sati kada ga je posljednji put vidio , kada se to vozilo odvezlo izmedju zgrada. Ovaj svjedok nije vidio da li je postojao ikakav kontakt izmedju osoba iz „Passata“ i osoba iz „Audija“, niti je mogao sa sigurnošću reći da li je „Passat“ bio u krugu odnosno u blizini u vrijeme kada je vidio vozilo „Audi“.

Svjedok H. S., zaposlen u DC u Kraševu na terminalu je kritičnog dana primijetio jedan automobil marke „Passat“ karavan, boje trule višnje, koji je stajao parkiran na parkiralištu DC-a. Ovo vozilo je bilo parkirano na rikverc tako da je prednji kraj bio okrenut prema DC-u, odnosno prema banci, a upravo taj način parkiranja mu je bio neobičan, jer obično se svi parkiraju okrenuti prema naprijed. Zapazio je da su u vozilu sjedila tri čovjeka, da je motor bio upaljen gotovo čitav sat i da su svo vrijeme ti ljudi bili u autu. Zbog toga mu je ovaj automobil bio sumnjiv, te je zapisao njegov registarski broj ...Ovaj automobil je vidio negdje oko 8,15 pa dalje, a najdalje do pola deset. Nije vidio kako izgledaju ljudi u automobilu, ali zna da su bila trojica i da su bili muškarci. Takođe je zapazio i drugo vozilo- automobil „Audi“ A 4 metalik crne boje, njemačkih oznaka, kako izlazi iz kapije DC kao da će se uključiti na put Doboj-Tešanj. Na izlazu na proširenje, ovaj se automobil zaustavio te je iz njega izašao jedan čovjek nižeg rasta, visok do 170 cm , starosti oko 30 godina , na sebi je imao neku kraću jaknu, te gaje vidio kako ulazi u banku sa desnom rukom zavučenom u zadnji desni džep pantalona. Imao je kraću kosu smeđe boje, gustu, slobodnog otkrivenog lica, srednje gradje, par puta je išao gore - dolje gledajući okolo i prema njima. U momentu kada je taj čovjek ulazio u banku , „Audi“ je otišao prema Doboju, a vidio je kako je to lice izvadilo novac iz zadnjeg džepa pantalona i ušlo u banku. Zatim je vidio daje to vozilo došlo iz pravca sela Kraševo, te da je u njega ušlo to lice koje je ulazilo u banku. Zapisao je oznake automobila i one glase ... , te je rekao svome kolegi A. S. da zapiše tablice. Svjedok je izjavio da nije primijetio nikakav oblik komunikacije izmedju vozila, odnosno izmedju osoba u vozilu «Passat» i «Audi», čak misli da nisu uopšte u isto vrijeme bili u krugu oko banke, odnosno da ne može sa sigurnošću reći da li je „Passat“ bio na parkiralištu kada je ugledao vozilo „Audi“. Na poslu se nalazio do 14 sati u krugu i u to vrijeme nije primjetio niti „Audi“ niti „Pasat“.

Svjedok S. H. je izjavio daje dana 26.01.02.godine , u subotu , dakle, dva dana prije pljačke banke, pješice išao prema tržnom centru „VF“gdje je zaposlen. Sjeća se daje idući prema poslu uočio crni automobil marke „Audi A 4“ , te da je vidio da u automobilu sjedi jedan čovjek. Automobil je bio parkiran tako da je prednjim krajem bio okrenut u pravcu DC odakle se mogu jasno vidjeti i prostorije „Raiffeisen« banke u Kraševu. Kada je došao do « VF»-a , ponovo je ugledao isti automobil, koji je bio sada parkiran kod prvog ulaza u tržni centar. Vidio je vozača , starosti od 25-30 godina, crn, kratko ošišan, jakih crnih obrva, krupnije gradje, mlad i ljepuškast u licu. Na glavnom pretresu je dodao detalj da je primijetio da je to lice bilo kao neobrijano, da to nije bila baš brada nego kao neobrijano lice , a na bradi daje bilo nešto malo jače , te daje istu takvu bradu imao drugookrivljeni prilikom prepoznavanja. Kako je sjedio u autu nije mu mogao procijeniti visinu, ali prema onome što je vidio, radilo se o čovjeku više tjelesne gradje, visokom možda oko 180 cm. Na sebi je imao crnu odjeću i razgovarao je mobitelom. Zapamtio je registarske oznake da se radi o nekim slovima koja su

ga asocirala na riječ «...» paje upamtio da se radi o njemačkim registarskim tablicama i da su prva tri slova bila a zatim je bilo još jedno slovo «...».

Kada se nakon dva dana desila pljačka banke, sjetio se ovog automobila kojeg je vidio u subotu, te je to ispričao i policajcima , a u PU Tešanj je organizovano i prepoznavanje, gdje je između pet lica prepoznao onog momka kojeg je vidio u «Audiu» u subotu

26.01.02.godine.Svjedok je izjavio da ni prije a ni poslije te subote nije vidio navedeno auto osim kasnije u PU .

Svjedok Ž. N., susjed 1-okrivljenog M. L., koji stanje u Z. je na glavnom pretresu izjavio da često pripazi na kuću susjeda L.M.kada on nije tu, kao i na njegovog psa „A.“.Susjed L.M.mu uvijek kaže kada će biti negdje dulje odsutan, te on ima pristup ključu od njegove kuće, tako da može voditi računa o kući, prolufitati, pripaziti i slično. Osim toga L. M. održava i vrt pa mu on po obavljenom poslu da određenu naknadu. Ovaj svjedok je kategorično izjavio daje dana 28.01.02.godine, prije 15 sati , vidio L. M. kako izlazi iz auta kojim je upravljao Z. A. Nisu tom prilikom razgovarali, samo su jedan drugom mahnuli. Sasvim je siguran daje to bilo baš u to vrijeme, jer je taj dan vodio svog psa „O.“ veterinaru , a L. M. je vidio prije nego što je odveo svog psa veterinaru. Ovaj svjedok je priložio u spis kopiju knjižice internacionalne svjedodžbe o cijepljenju za pse, serijskog broja 305024 , u kojoj je na devetoj stranici unesen datum 28.01.02. godine , ovjeren pečatom veterinarske stanice Z., kao i pečatom ljekara . Izjavio je da mu M. uvijek govori kada negdje ide na put, posebno zbog M. psa «A.»,a tih dana mu nije govorio da će negdje putovati. Ovaj svjedok je u istrazi izjavio da mu se čini daje automobil «A4-Audi» koji je vidio bio boje trule višnje crvenkast, ali da nije siguran jer je to malo dalje i nije dobro vidio. Na glavnom pretresu je izjavio daje to auto bilo tamnije boje , ali da inače, ima problema sa određivanjem boja ,te da tada nije ni puno obraćao pažnju, a posebno s obzirom na to da M. ima puno familije u inostranstvu, da dolaze raznim automobilima, niti on to registruje, niti obraća pažnju na boju. Svjedok je izjavio da ima jedno dijete i da se kune životom svoga djeteta, da je tačno što je izjavio, te da ne bi bio ovdje i ne bi svjedočio da to nije tako.

Svjedok G. G. , je dana 28.01..02.godine oko 14,00 sati došla u banku Kraševu u namjeri da izvrši konverziju 10.000 DM u eure. Kako je njen muž invalid, to je on ostao u autu „Kadet“ crvene boje ispred banke, a ona je ušla u banku. Blagajnik joj je tada rekao da je jedna novčanica oštećena, te je blagajniku ostavila 9.500 DM i izašla da se konsultuje sa mužem oko novčanice od 500 DM. Vidjela je da su u banku u tom momentu ušla dva muškarca na koje nije obraćala pažnju. Krenula je da se vrati u banku, kad je sa leđa vidjela muškarca koji drži pištolj u banci. Uplašila se i potrčala natrag prema mužu te je počela da viče da pljačkaju banku. Muž joj je govorio da se smiri, da nije u pravu a zatim je vidjela kako je iz banke najprije izašla jedna osoba koja je nosila torbu na ramenu, sjeo je u auto koje je bilo u blizini parkirano, a nakon toga je izašla i druga osoba koja je takodje sjela u auto i oni su otišli. Svjedokinja je izjavila da ne bi mogla prepoznati osobe koje su bile u banci jer ih nije dobro ni vidjela, ali se sjeća daje jedan bio niži, a drugi viši, te daje taj čovjek sa pištoljem bio mlad, srednje visine, tamne odjeće i crne kape na glavi. Niti u jednom momentu nije vidjela lice napadača, a pod pojmom „srednja visina“ podrazumijeva visinu koju ima I-okrivljeni. Banka joj je namirila otuđeni novac, tako da u ovom postupku nije oštećena i ne postavlja imovinsko-pravni zahtjev.

Svjedok S. N., direktor filijale „Raiffaisen“ banke u Tešnju je objasnila da je istureni šalter ove banke u Kraševu počeo raditi u junu 2001.godine, a u vrijeme kritičnog događaja se vršila zamjena novčanica DM u eure. Dana 28.01.02. godine, negdje oko 12,30 časova nalazila se u

Filijali u Tešnju kada ju je nazvao blagajnik isturenog šaltera u Kraševu, S. I., te joj zatražio dodatnu količinu eura, oko 100.000. U Filijali u Tešnju je tada radio samo jedan radnik obezbjeđenja- čuvar, pa je odlučila da sama, svojim automobilom odnese traženi novac u Kraševo. Blagajnica u Tešnju je zapakovala novac u kovertu, napravila specifikaciju, napravila izlaz iz blagajne, evidentirala izlaz novca u knjigu, te je tako odnijela novac i predala ga u banku u Kraševo blagajniku. Prilikom dolaska u banku, sreća je klijenta banke I.K., koji ju je pozvao na kafu, pa se dogovorila sa njim da zajedno popiju kafu nakon što izađe iz banke. Moglo je biti oko 13,30 časova kada je ušla u banku u Kraševo, predala blagajnici novac a zatim izašla sa ovim klijentom na kafu, gdje se zadržala 10-15 minuta. Nakon toga je ponovo ušla u prostorije banke gdje je zapazila normalne aktivnosti i sjeća se da je blagajnik S. I. imao jednu stranku koja je namjeravala izvršiti zamjenu novca, te da joj je rečeno da jedna novčanica ima oštećenje. Radnica H. F. ju je pozvala do kompjutera da joj pokaže neku operaciju, i u tom trenutku je vidjela da su u prostorije banke ušla dvojica muškaraca odjevena u tamniju odjeću, ali nije na njih obraćala pažnju. Kad su ušli u prostoriju, stali su desno od ulaza kod vrata pored radijatora, jedan pored drugoga, a desno od njih se nalazi sto- pult za klijente. Stojeći do kompjutera sa unutrašnje strane, odjednom je vidjela da jedan od onih muškaraca prolazi mimo nje, kao da će ući iza stola. U tom trenutku je pomislila odakle mu takva sloboda da ide iza stola, ništa nije uspjela reći, ali je pogledala i dobro vidjela čovjeka koji je imao pištolj i vidjela je da vadi ispod crne šušlave tamne jakne torbu crno- zelene boje, platnenu. Taj čovjek nije ništa govorio, zapazila je da mu je kosa svijetla, svjetlo-smedja do tamno plava, na glavi je imao crni kačket bez oznaka, malo kose, kao prirodna, vidjelo mu se ispod kačketa na predjelu vrata ispod uha, oči su mu svjetlo- smedje ili zelene, uglavnom svjetlije boje, rasta izrazito niskog, zapazila je da su mu linije koje idu sa obje strane nosa prema bradi i usnama jako izražene. Izgledao je star do 23 godine. Onaj drugi, koga nije uspjela zgledati, počeo je da viče »Lezi dolje, lezi dolje!« te je legla na pod vidjela je da su legli i I. i F. Zna da je tu još bio i H. Dž. a čula je da su došli još dvoje ljudi, paje i njima naredjeno da legnu. Prije nego što je legla zapazila je ruku sa pištoljem kod napadača koji je prošao pored nje, imao je crnu jaknu, šušlavu, kao vjetrovku sa gumom oko rukava. Dok je ležala na podu, čula je šuštanje novčanica koje je kupio opisani čovjek, a onaj drugi je stalno upozoravao da leže. Zatim je čula vrata, paje pretpostavila da je jedan od njih izašao, a drugi je upozoravao i prijetio da će pucati iz automatskog oružja te je naprije rekao da leže pola sata a zatim je smanjivao to vrijeme do 10 minuta. Prilikom prepoznavanja lica u istražnom postupku, svjedokinja je prepoznala I-okrivljenog kao lice koje je vidjela, a poslije je razgledala i fotografije te je zapazila daje okrivljeni znatno mlađeg izgleda nego što su njegove godine te da na fotografiji izgleda starije nego uživo, paje čak zaključila da ga možda ne bi ni prepoznala da su joj pokazali samo fotografije. Drugog napadača, koji je govorio i davao naredbe da legnu, i kojeg je čula da je u jednom momentu rekao ovome drugome „požu ri, H.“ nije dobro vidjela, odnosno nije mu vidjela lice. Jedino je zapazila da je viši od ovoga kojega je vidjela i daje razlika u visini možda negdje oko 20 cm. Sigurna je da napadač kojeg je vidjela, nije imao rukavice na rukama. Po naredbi je legla na pod, kao i ostali. Na prethodnom glavnom pretresu je izjavila da je sigurna da je optuženi iz ovog predmeta napadač kojeg je vidjela i da nema nikakvih dilema da je to on, da je apsolutno tačno to što je rekla, da iza toga stoji, da je 100% sigurna. Nakon što je od svjedoka traženo na prethodnom glavnom pretresu da se izjasni zbog čega je u istrazi rekla da su oči napadača svjetlo smeđe ili zelene, uglavnom svjetlije boje, te da pogleda u oči optuženog, odgovorila je da je apsolutno sigurna da je ta osoba bila u banci i da ju je prepoznala i zamolila da je ne zbunjuju tim pitanjima. Izjavila je da optuženi ima smeđe oči ali da nema šta da govori niti da komentariše i daje to osoba koju je vidjela. Na prethodnom glavnom pretresu je traženo da ponovo pogleda optuženog i da objasni svoj iskaz da je napadačeva kosa bila „svijetla, svjetlo smedja do tamno plava“ svjedokinja je izjavila da to znači da mu kosa nije crna, a ponovo pogledajući u optuženog je izjavila da njegova kosa

ni sada nije crna, da i dalje je sigurna da je to lice. Još je objasnila da se kod napadača sa desne strane na vratu vidio jedan pramen kose, ne skroz ravan, nije baš kovrdža velika, odnosno kosa nije skroz ravna, a ranije je objasnila u istrazi daje to kao „prirodna kosa“ a pod tim podrazumijeva blago uvijenu kosu. Pored toga, svjedokinja je na glavnom pretresu ostala kod izjave da je taj drugi napadač, prilikom odlaska rekao da ne ustaju prvo pet minuta a zatim 40 minuta, te da je prijetio automatskim oružjem ukoliko ustanu. Prije nego što su na prethodnom glavnom pretresu svjedokinji predložene dvije jakne koje su oduzete od optuženih L. M. i Z. A. i koje su se nalazile u vozilu „Audi“ A 4, svjedokinja je detaljno opisala da je napadač imao crnu šuškvu jaknu, tanju, bez debelog umetka glatke površine. Dužina jakne na napadaču je bila malo ispod pojasa, do bokova. Jakna je imala gumu na rukavu, u ruci u kojoj je držao pištolj, i taj dio gume na rukavu je bio širok oko centimetar i po do dva, presvučen istim materijalom kao i jakna, bez ikakvih posebnih obilježja. Objasnila je da je ta guma stajala normalno na ruci, odnosno nije bila ni stegnuta oko ruke niti je bila široka oko ruke da visi. Svjedokinja je takođe izjavila da je lice koje je prepoznala kao jedno od napadača prilikom identifikacije bio u drugačijoj jakni. Međutim, njoj je poslije policija pokazala jaknu koju je našla u autu i tada je prepoznala da se radi o jakni koju je opisala jer ju je dobro upamtila. Prilikom predočavanja dvije jakne, svjedokinja je eliminisala jaknu koja je po sebi i po rubovima imala crvenu boju, a prepoznala je jaknu koja je potpuno crne boje, razgledajući rukav i gumu na rukavu, tvrdeći daje to upravo ta jakna i da je to upravo taj rukav. Na upit da objasni postojeće kopče na rukavu kao i jedan dio rukava oko zgloba koji nije pokriven gumom, a koji postoji na jakni - rukavu, svjedokinja je izjavila da nije vidjela taj dio sa kopčom nego je vidjela unutrašnji dio i da je takav kakav je opisala. Na prethodnom glavnom pretresu optuženi, kojeg je svjedokinja prepoznala kao napadača, je obukao predmetnu jaknu, koja je očigledno bila prevelika za njega, a konstatovano je i da rub jakne ide preko zgloba optuženog i da visi, sa značajno praznim prostorom oko 5 cm. Nakon oblačenja jakne očigledno je bilo da to nije konfekcijski broj optuženog L. M. i da je jakna malo duža nego što je uobičajeno. Na prethodnom glavnom pretresu je pomjerena i kopča na rukavu s obzirom da rukav ima mogućnost za dvije veličine odnosno dvije kopče, iako je zatečeno stanje na jakni bilo na široj poziciji. I prilikom pomijeranja kopče na užu poziciju, konstatovano je da i u toj situaciji postoji značajan prostor oko zgloba te da optuženi može provući bar tri prsta. Na prethodnom glavnom pretresu, optuženi je izjavio daje njegov konfekcijski broj 50, a da pokazana broj ima konfekcijski broj 54.

Svjedok H. Dž., koji je kritičnog dana 28.01.2002.godine oko 13,30 sati, kao komitent došao u prostorije isturenog šaltera banke u Kraševu, je izjavio da je ušao u banku i da ispred njega je bilo oko 4-5 ljudi na redu, tako da je čekao. Kada je došao na red, komunicirao je sa blagajnicom i sjedio je nasuprot bočnog dijela stola u pravcu blagajnice. U jednom momentu, dok je sjedio i čekao da blagajnica obradi nalog, a trebao je da uradi konverziju i oročenje novca, mahinalno je pogledao u lijevu stranu prema ulaznim vratima kada su se ta vrata otvorila i vidio je da ulaze dva mladića. Nije posebno na njih obraćao pažnju osim što je konstatovao da se radi o mladićima ne starijim od 25-26 godina. Kada je bacio pogled na njih, u jednom trenutku je čak pomislio kako su mladi, i da imaju love da mijenjaju». Jedan je bio crne kose, a drugi zatvoreno smeđe. Nije na njih dalje obraćao pažnju a kratko zatim opet je pogledao u lijevu stranu i vidio da stoje ispred kursne liste. Zatim je primijetio da jedan od njih, i to ovaj smeđi, kratko ošišan, obrijan, koji je imao na donjem dijelu tijela pantalone od trenerke tamnije sive boje, gura ruku u džep, kao da hoće iz džepa nešto da izvadi i zbog načina na koji je to radio, pomislio je da će razvaliti džep. Zatim je jedan od njih dvojice povikao daje pljačka banke, čuo je zvuk repetiranja pištolja. U istom trenutku je kraj njega pored radnog stola prošao mladić koji je bio tamnije kose, mršaviji i niži i imao je tamniju put, te je vidio kako razmotava torbu. Onaj koji je povikao da je pljačka je naredjivao svima da legnu, da budu mirni, da ništa ne rizikuju i da neće imati problema. Taj mladić je imao

tamnije sive pantalone- trenerku, bio je obrijan, ljepuškast, imao je mala usta, bio je kratko ošišan, kosa mu je bila zatvoreno smeđe boje i on je bio viši od ovog drugog, visok od prilike oko 1,70 cm. Mladić koji je imao tamniju kosu je prišao skroz do šefice banke. Nakon toga je svjedok legao na pod i sjeća se daje, dok je ležao na podu, htio ispružiti nogu, a ovaj koji je naredjivao da legnu gaje gurnuo nogom i rekao mu da bude miran. Taj isti je prije odlaska rekao da ne ustaju dvije minute, prijetio je automatskom puškom zatim je rekao da ne ustaju 5 minuta. Kada su izašli čuo je kako blagajnik govori da je vidio da kolima odlaze. Ustali su, a šefica banke je dohvatila telefon, okretala broj 94 , a svjedok joj je rekao da to nije broj policije nego daje broj policije 92.

Prilikom prepoznavanja lica po ovom svjedoku , svjedok je izjavio da nijedno od lica koje je razgledao nije bilo u banci kritičnog dana i u kritično vrijeme. Na glavnom pretresu je objasnio da je to izjavio iz razloga što je prilikom prepoznavanja jedan od optuženih (pri tome je pokazivao na optuženog Z. A.) imao nešto kao bradicu , tanje izvučenu prema bradi, nije imao brkove nego samo bradu usko tanku , i s obzirom na tu bradicu, nausnice i crtice brčića, apsolutno je siguran da taj okrivljeni nije jedan od napadača. Svjedok je izjavio da je mladić koji je naredjivao da legnu bio obrijan, ljepuškast, imao je mala usta, bio je kratko ošišan i kosa mu je bila zatvoreno smeđe boje. Izjavio je da je 100 % siguran da okrivljeni Z. A. nije bio u banci kritičnog dana. U pogledu okrivljenog L.M. je izjavio da nije 100 % siguran, ali da zbog godina njegovih misli da nije bio u banci, i ako može da se izjasni u procentima za njega je siguran da nije bio u banci 80 %. Nije mu dobro vidio lice, ali iz razloga što su napadači bili mladi, zaključuje da to nije mogao biti niti okrivljeni L. M., međutim, ostavlja rezervu u sigurnosti prepoznavanja. Na pretresu od 19.7.2002.g. ovaj svjedok je rekao da mu je policija u Tešnju kroz vrata pokazala prvo jednog pa onda i drugog optuženog a prije radnje prepoznavanja.

Sud je na prethodnom glavnom pretresu izvršio suočenje između svjedokinje S. N. i svjedoka H. Dž. gdje je svako od svjedoka ostao kod svog iskaza. Svjedok S. N. je izjavila da je tog čovjeka dobro vidjela i da je sigurna sasvim u ono što je izjavila, a svjedok H. je izjavio da je to njeno mišljenje da ne može da ga komentariše, te da je svjedokinja mogla bolje da vidi napadača, da je prilikom ulaska u banku zaključio da se radi o mladjim ljudima, ali da je moguće daje pogriješio.

Sud je prethodno saslušao i svjedoka T. R. , zaposlenog kao zatvorskog policajca u KPZ Zenica koji je na glavnom pretresu izjavio da je dana 28.02.02.godine , u 7,40 sati izveo u redovnu dnevnu šetnju grupu pritvorenika, među kojima je bio i optuženi Z. A. Nakon šetnje, kada je grupu pritvorenika vratio u prostorije, prema propisu je obišao i pregledao prostor na kome se obavlja šetnja i u jednoj od pepeljara zapazio lopticu sačinjenu od celofana od cigareta, te unutra našao pisanu poruku, a radilo se o smotanoj kutiji cigareta „Sarajevske Drine“ . Po sadržaju pisma je zaključio da je to pismo pisao Z. A. i da je isto namijenjeno pritvorenom L. M. O tome je sačinio pismenu informaciju, a tada se prisjetio da je zapazio ranije da L. M., kada dodje u šetnju iza Z. A., zaviruje u pepeljare. Svjedoku je predloženo pismo u originalu koje se nalazi u spisu i isti je potvrdio da se radi o toj pisanoj poruci. Uvidom u navedeno pismo, utvrđeno je da se radi o pokušaju dogovaranja detalja odbrane.

Svjedok- punomoćnik oštećene „Raiffeisen banke“ d.d. Sarajevo, Č. E., je na prethodnom glavnom pretresu izjavila da je prvobitnim zapisnikom o utvrđenom manjku nakon oružane pljačke ekspoziture Kraševu od 28.01.2002.god. utvrđen iznos manjka od 740.943,36 KM. Međutim, naknadno je pronađen iznos novca od 18.448,80 KM, tako da knjigovodstveni manjak evidentiran u banci iznosi 683.327,96 KM, uz napomenu daje klijentu G. G. isplaćen

iznos novca od 9.500,00 KM. Usmeno, a kasnije i pismenim podneskom, punomoćnik oštećene je specificirala otuđeni iznos po valutama, koji glasi 69.906,54 KM, 302.181,26 DEM, 2.000,00 ATS , 6.950,00 CHF , 2.046,00 USD, i 151.915,00 Eura u ukupnom iznosu od 683.327,96 KM , u kom iznosu je i postavljen imovinsko-pravni zahtjev.

Sud je na prethodnom glavnom pretresu neposredno saslušao vještaka P. M., koji je izvršio vještačenje digitalnog fotoaparata marke „Epson“ PC 850 Z» B3 , te iščitavanje kompakt - flash kartice koja se nalazi u fotoaparatu i koji je imao zadatak da se izjasni o tačnom vremenu koje je obilježeno na kartici, kao vremenu sačinjavanja fotografija koje se nalaze u spisu. Vještak se na glavnom pretresu izjasnio da se na navedenoj disketi nalazi snimljeno pet fotografija . Prema ukucanom vremenu, peta fotografija je snimljena 28.01.02.godine u 013,52 sata , koja fotografija je u spisu označena pod rednim brojem 5. Fotografija koja je u spisu označena pod rednim brojem četiri je snimljena u isto vrijeme . Fotografija pod rednim brojem 3 je nejasna, ali je snimljena 27.01.02.godine u 2,50 sati. Fotografija pod rednim brojem 2. se nalazi u spisu i ista je sačinjena 27.01.02.godine, u 2,50 sati. Fotografija broj 1 je gotovo identična fotografiji broj 2 i ona je sačinjena 27.01.02. u 2,49 sati. Objasnio je da su mogućnosti ovog fotoaparata takve da se na disketi automatski ukuca vrijeme koje je prethodno, prilikom „setovanja“ ukucano na fotoaparatu . Kod svake izmjene baterija u ovom fotoaparatu se mora „setovati“ datum odnosno ukucati željeno vrijeme i to se vrlo jednostavno uradi s obzirom da sa zadnje strane fotoaparata postoji jedan mali ekran, i pritiskom na dugme „meny“ otvara se mogućnost vrlo jednostavnog uštima vanja vremena. Vještak se nije mogao izjasniti da li je bilo kakvih izmjena vremena na disketi, odnosno da li je bilo brisanja datuma, a da se vrijeme može mijenjati svaki put prije sačinjavanja snimka. Medjutim, kada se već napravi snimak, nije moguće izmijeniti vrijeme koristeći se mogućnostima ovog fotoaparata i to je jedino moguće uraditi uz pomoć kompjutera i odgovarajućeg programa. S obzirom na mogućnost izmjene datuma prije sačinjavanja snimaka, vještak se nije mogao izjasniti da li je fotografija broj 5 snimljena 28.01.02.godine u 2,52 sata ili nije.

Iz dokumentacije koja se nalazi u spisu, a u koju je sud izvršio uvid, utvrđeno je da su optuženi L. M. i Z. A. evidentirani dana 28.01.02.godine oko 5,10 sati na graničnom prijelazu između Slavenskog Broda i Bosanskog Broda, prilikom odlaska iz Republike Hrvatske, u putničkom vozilu marke „Audi“ reg.broj .. , zajedno sa Č.A. Ovi podaci su pribavljeni putem MUP FBiH i NCB Interpol Sarajevo.

Uvidom u vještačenje tragova zemlje i drugih tragova pronađenih u putničkom vozilu marke „Passat“ reg.oznake ..., te tragova pronađenih u vozilu marke „Audi 4“ reg.oznake ... , dostavljenog od strane FMUP-a Sarajevo utvrđeno je da pojedini uzorci materijala uzeti iz vozila marke „Audi 4“ sadrže kamene agregate koji su morfološki slični kamenim agregatima prisutnim u pojedinim uzorcima materijala uzetim iz vozila marke „Passat“(uzorci ispred sjedišta vozača i suvozača), te da uzorak prikupljen ispred sjedišta vozača vozila „Passat“ sačinjen od spleta vlakana sintetskog porijekla koja pokazuju izuzetno visok stepen morfološke sličnosti sa sintetskim vlaknima od kojih su načinjene rukavice pronađene u vozilu „Audi“.

Uvidom u daktiloskopsko vještačenje MUP Zenica otisaka papilarnih linija prstiju na unutrašnjem i vanjskom dijelu staklenih vrata vitrine u kojoj je stajao dio otuđenog novca u banci u Kraševu, otisci papilarnih linija prstiju na retrovizoru, pepeljari, selotejp traci, kartonskoj kutiji iz putničkog vozila „WVPassat“ , utvrđeno je da isti ne odgovaraju otiscima optuženih L. M. i Z. A., otisci na staklenim vratima vitrine pripadaju S. I., otisci na retrovizoru pripadaju Dj. S., sinu vlasnika vozila , otisci na selotejp traci pripadaju P. M. , radniku u

trgovini koje je navedeno vozilo koristio, a otisci na pepeljari u putničkom vozilu su prosljeđeni na vještačenje FMUP-u Sarajevo. Uvidom u daktiloskopsko vještačenje F MUP Sarajevo tragova papilarnih linija pronađenih u putničkom motornom vozilu marke WV Passat registarskih oznaka ... na pepeljari, utvrđeno je da anatomske karakteristike spornog traga, po mjestu, položaju i obliku ne odgovaraju anatomske karakteristike nespornih otisaka prstiju okrivljenih Z. A. i L. M., ali ni otiscima prstiju vlasnika vozila: Đ. S., Đ. S. i P.M.

Uvidom u ispitivanje tragova biološkog porijekla MUP Zenica o ispitivanju dlaka kose pronađenih u oba vozila, utvrđeno je da sve dostavljene dlake pronađene u vozilu „Audi“ po svojim anatomske-morfološkim karakteristikama imaju sličnosti sa nespornim dlakama uzetih sa glave Z. A. Sporna dlaka pronađena na mjenjaču vozila „Pasa“ ne pokazuje sličnost sa nespornim dlakama uzetim sa glave L. M. i Z. A.

Optuženi negira izvršenje krivičnog djela i tvrdi da djelo nije počinio. Prema odbrani, dokazi koji su provedeni na glavnom pretresu ne potvrđuju izvršenje krivičnog djela od strane optuženog, a iskaz svjedokinje S. N. ne može biti osnov za utvrđivanje krivice optuženog jer je isti nepouzdan, bez obzira što je ista na prethodnom glavnom pretresu tvrdila da je optuženi L. M. počinilac krivičnog djela, te da ga je prepoznala.

Suprotno od odbrane, tužilaštvo smatra da je dokazano izvršenje krivičnog djela od strane L. M., da se iskazu svjedokinji S. N. treba pokloniti puna vjera jer je ista u nekoliko navrata prepoznala optuženog, a posebno kada se njen iskaz poveže sa ostalom dokaznom građom, koja na indirektan način potvrđuje izvršenje krivičnog djela od strane optuženog L.M.

Nesporno je da je kritičnog dana, tj. 28.01.2002. godine oko 14,10 sati, u Kraševu, na području općine Tešanj došlo do izvršenja krivičnog djela u prostorijama isturenog šaltera Filijale Raiffeisen banke Tešanj i to upotrebom vatrenog oružja, tj. pištolja, kojom prilikom su dva lica iz banke otuđila novac, dok je treće lice čekalo u vozilu, te da je tom prilikom došlo do otuđenja novčanog iznosa u protuvrijednosti od 683.327,96 KM, a koja visina novca je utvrđena od strane oštećene banke, a što se može vidjeti iz iskaza Č. E.

U dokaznom postupku je saslušano 8 svjedoka koji su vidjeli napadače i bili direktni očevici događaja, a čiji iskazi su detaljno navedeni i u presudi. Osim S. N., koja je prepoznala optuženog L. M., ni jedan od ovih svjedoka nije mogao sa sigurnošću tvrditi da su optuženi upravo lica koja su izvršila pljačku banke. Razlike u njihovim opisima su evidentne, pa tako S. I. tvrdi da je napadač koji je vadio novac iz kase bio „svjetlije puti i tamnije kose“, te tvrdi da nije imao pištolj, (za razliku od svjedočenja S. N.), a napadač koji je držao pištolj da je bio „svjetlije kose“, što ne odgovara opisima niti optuženih, niti opisima koje su dali ostali svjedoci. Svjedok H. Dž. je opisao da je mladić koji je imao crnu kosu -tamniju od lica koje je naredilo da svi legnu, prišao do šefice banke i vadio novac, a svjedokinja S. N. je opisala da je lice koje joj je prišlo imalo svijetlu kosu, svjetlo-smeđu do tamno plavu, te svjetlije oči, svjetlo-smeđe ili zelene. Svjedok H. Dž. je posvjedočio da se radilo o mladićima ne starijim od 25-26 godina, te da je u jednom trenutku čak pomislio „kako su mladi i da imaju love da mijenjaju“, a svjedokinja S. N. je posvjedočila da je napadač kojeg je zapamtila, a potom i prepoznala, izgledao star 23 godine. Ovaj dio iskaza svjedokinje S. N. je posebno interesantan jer je L. M. u to vrijeme imao 44 godine, a što je prevelika razlika u godinama u odnosu na svjedočenje S. N. L. M. nema niti svijetlu kosu niti svijetle oči, kako je navodila svjedokinja, a što se može zaključiti i iz fotografija iz sudskog spisa.

Svjedok H. Dž. je, prilikom prepoznavanja u istražnom postupku, izjavio da nijedno od lica koje je razgledao nije bilo u banci kritičnog dana u kritično vrijeme. Na glavnom pretresu je objasnio da je 100 % siguran za optuženog Z. A., iz razloga što je ovaj okrivljeni na prepoznavanju imao „bradicu“ koju napadač prethodnog dana nije imao, a napadač je bio obrijan, ljepuškast, imao je mala usta, bio je kratko ošišan i imao je kosu zatvoreno smeđe boje, što sve dakle nisu osobine optuženog Z. A. U odnosu na optuženog L. M., ovaj svjedok je izjavio da mu nije dobro vidio lice, pa ne može biti 100% siguran, ali je izjavio da je 80 % siguran da nije i to isključivo zbog njegovih godina, jer su u banci kritične prilike bile mlade osobe.

Svjedokinja S. N. je izjavila da je, osoba, koju je prepoznala kao napadača, imao pištolj, da je nosio crnu šuškvu tamnu jaknu crno-zelene boje. Zapazila je, odnosno, tako je izjavila, da je ta osoba imala svijetlu kosu, svijetlo-smeđa do tamno-plava, na glavi je imao crni kačket bez oznaka, malo kose, oči su mu svijetlo-smeđe ili zelene, uglavnom svjetlije boje, nižeg rasta. Izjavila je da su mu, linije koje idu s obje strane nosa prema bradi i usnama, jako izražene i da je prema njenoj procjeni imao oko 23 godine, a na osnovu opisivanja optuženog, policija je izradila fotorobot koji ne odgovara liku optuženog L. M.

Na prethodnom glavnom pretresu svjedokinja je izjavila da prepoznaje jaknu napadača, te je navela da je tu jaknu nosio optuženi L. M. Prilikom probavanja te jakne od strane L. M., prethodno je utvrđeno da ta jakna ne odgovara optuženom, odnosno da je ista mnogo veća, pošto se radi o konfekcijskom broju 54. dok optuženi L. M. nosi konfekcijski broj 50.

Osim toga, da je L. M. i nosio tu jaknu, opisivanje te jakne od strane svjedokinje S.N., trebalo bi biti potpuno drugačije, a ne ovako kao što je ona to tvrdila. Ista je rekla da je jakna bila malo ispod pojasa do bokova kod napadača, a da su rukavi stajali normalno na rukama, a što nikako ne odgovara tezi da je optuženi L. M. predmetnu jaknu nosio kritičnog dana, a upravo zbog veličine iste.

Nijedan svjedok ne potvrđuje izvršenje krivičnog djela od strane optuženog, osim što je svjedokinja S. N. izjavila da prepoznaje L. M. U ovom postupku je nesporno utvrđeno da su dva lica, obučena u tamnu odjeću i u gornjem i u donjem dijelu, izvršila pljačku banke i nakon toga se udaljila vozilom „Passat“ reg. br. ... Takođe je nesporno utvrđeno da je navedeno vozilo, obijanjm brave, ukradeno vlasniku Đ. S. iz Teslića. U ovom postupku nije pronađen novac, nije pronađeno oružje, nema otisaka prstiju optuženih, nego naprotiv, u vozilu „Passat“ su pronađeni neidentifikovani otisci koji ne odgovaraju niti optuženima, niti vlasnicima vozila. U istom vozilu je pronađena i dlaka kose koja ne pokazuje sličnost sa dlakama kose optuženih, dakle i ona pripada nepoznatom licu. Ne postoji dokaz koji potvrđuje da su optuženi u bilo kakvoj vezi sa vozilom „Passat“, pa ni kroz iskaze svjedoka. Ne postoje njihovi otisci prstiju na staklenoj vitrini u prostorijama banke, iako svjedoci potvrđuju da napadači nisu imali rukavice i da su otvarali ova staklena vrata vitrine. Pismo koje je Z. A. u pritvoru pokušao uputiti L. M., ne potvrđuje izvršenje krivičnog djela od strane optuženog L. M.

Iskaz svjedoka S. H. ukazuje na prisustvo Z. A. u Kraševu dva dana prije kritičnog događaja, ali o neposrednom događaju svjedok nema saznanja. Od materijalnih dokaza u ovom postupku, postoje fotografije i disketa na kojoj je upisano vrijeme koje potvrđuje njihovu odbranu da se nisu nalazili u Kraševu u vrijeme pljačke. Istina, sud je cijenio mogućnost na koju je ukazao vještak da se željeno vrijeme, prije sačinjavanja snimaka moglo ukucati, ali da li je to zaista i učinjeno, to nije moguće dokazati.

U suštini cjelokupan predmet i optužba najvećim dijelom se baziraju na iskazu svjedokinje S. N., te njenom prepoznavanju optuženog L. M. Tačno je da je ova svjedokinja, prilikom prepoznavanja dana, 30.01.2002. godine prepoznala L. M., kao počinioa krivičnog djela, ali osim toga ne postoji u toj potvrdi nijedan drugi dokaz. To što je svjedokinja izjavila da prepoznaje optuženog L. M. kao počinioa krivičnog djela, dovedeno je u pitanje opisivanjem L. M. u pogledu izgleda i starosti, a ista je suprotno govorila i o nošenju pištolja od strane L. M. Svjedokinja je istakla da je napadač, odnosno L. M. imao u ruci pištolj, dok to drugi svjedoci nisu potvrdili. Problematično je iskazivanje svjedokinje i u pogledu godina života optuženog. Ista je izjavila da je napadač imao oko 23 godine, a dok je L. M. uistinu imao 44 godine. Dakle, velika je razlika u godinama, a što sve dovodi u pitanje i samu radnju prepoznavanja. Osim toga, ni jakna za koju je svjedokinja tvrdila da je nosio napadač, odnosno L. M., ne odgovara konfekcijski L. M.

Osim toga, optuženi je u svojoj odbrani izjavio da je prilikom prepoznavanja čuo ženski i muški glas, te je kroz odškrinuta vrata vidio žensku cipelu, zbog čega sumnja da ga je svjedokinja S. N. prethodno vidjela, te joj nije bio problem izvršiti prepoznavanje. Osim toga da je bilo propusta prilikom prepoznavanja može se vidjeti i iz iskaza svjedoka H. Dž. a koji je rekao da je vidio optužene prije radnje prepoznavanja jer su isti pokazani od strane policije kroz poluotvorena vrata.

Na osnovu opisa optuženog, datog od strane S. N., policija je sačinila fotorobot, međutim, ta slika ne odgovara stvarnom liku L. M. Dakle, prethodni opis optuženog od strane svjedokinje S. N., izjava da se radi o napadaču starosti od 23 godine (L. M. imao 44 godine), ne usklađenost fotorobota sa stvarnim likom optuženog L. M., suprotno iskazivanje svjedokinje u pogledu nošenja pištolja od strane L. M., u odnosu na druge svjedoke, problematično svjedočenje u pogledu jakne, upućuje na zaključak da se iskazivanje svjedokinje, kao i samo prepoznavanje, koje je dovedeno u pitanje izjavom optuženog L. M., ne može cijeniti kao relevantan dokaz na kojem bi se utvrdila krivična odgovornost optuženog L. M., odnosno izvršenje krivičnog djela od strane ove osobe.

Njen iskaz nema uporišta niti u jednom drugom dokazu, niti se isti može povezati sa ostalim dokazima, kako subjektivne, tako i objektivne prirode, tako da se u ovom predmetu ne može izvan razumne sumnje, reći da je optuženi L. M. dana 28.01.2002. godine počinio predmetno krivično djelo zajedno sa Z. A. i Č. A.

Ovdje svakako treba naglasiti da je Č. A. presudom Kantonalnog suda u Zenici broj: 04 0 K 000656 09 K od 15.10.2012. godine, oslobođen od optužbe, a koja presuda je potvrđena presudom Vrhovnog suda FBiH, broj 04 0 K 000656 12 Kž od 20.03.2014. godine.

Dakle, činjenični opis krivičnog djela iz ove presude ne odgovara oslobađajućoj presudi u krivičnom predmetu protiv optuženog Č. A.

Uzimajući u obzir da je ovaj sud ocijenio da se na iskazu svjedokinje S. N., a iz prednjih razloga, bez obzira na njenu izjavu o prepoznavanju optuženog L.M., ne može zasnivati sudska odluka jer u njenom iskazivanju ima dosta protivrječnosti, te kako nijedan drugi dokaz ne potvrđuje izvršenje krivičnog djela od strane optuženog, ovaj sud je zaključio da u konkretnom predmetu nije dokazano izvršenje krivičnog djela od strane optuženog, radi čega ga je oslobodio od optužbe, a shodno članu 345. tačka 3. ranijeg ZKP F BiH.

S obzirom da je optuženi oslobođen od optužbe, oštećeni se sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućuje na parnični postupak, a shodno članu 101. stav 3. ranijeg ZKP FBiH, dok troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava, a shodno članu 92. ranijeg ZKP FBiH.

Zapisničarka

Predsjednik vijeća

Telalović Jela

Maličbegović Enes

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu FBiH, u roku od 15 dana, od dana prijema iste, a putem ovog suda.